

GŁOS POMORSKI

Nr. 6 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 140 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 2000 mk., przedpłacone na poczekaniu z odroczeniem do domu miesięcznie 2450 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 2600 mk., do Niemiec 3000 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 250 fr., do Anglii 0,5 shilling, do Stanów Zjednoczonych 20 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powszechny w Warszawie, Bank Związków Sp. Zrehab. Dział Przemysłowy, Aktiobank Gdański i Grudziądz. P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2580. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-linowej 150 mk., w dziale reklamowym na stronie 13-linowej przed tekstem 600 mk., wśród tekstu 700, za tekstem 500 mk., dla W. M. Udańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia. Rachunki są płatne w 8 dniach; po upływie tego terminu dolicza się 5% ponad skonto bankowe.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, środa, dnia 10-go stycznia 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Najsurowsze kary dla paskarzy.

Warszawa, 9. I. (Tel. włas.) Wicemarszałek Gdyk udzielił wywiadu „Expressowi Porannemu”. Z powodu tego „Express Poranny” olbrzymimi literami dał następujący tytuł:

„Wicemarszałek Gdyk jest zwolennikiem chłosty publicznej dla paskarzy!”

W wywiadzie tym powiedział poseł Gdyk z Chrześc. Demokracji m. i.:

„Zdaniem moim rząd ma dostateczne środki w swych rękach, by przeciwdziałać drożyznie i walczyć z paskarstwem. Do środków tych należy zamknięcie granic dla wywozu oraz energiczna przeciwalka przez kontrolę transportów towarów wywozowych. Skonfiskowane towary winny iść na korzyść tego, kto transport przylapał. W ten sposób uniemożliwiono by przekupnictwo urzędników. Oprócz tego należy zmienić dotychczasowy system udzielania kredytów. O ile udzielenie kredytów kooperatywom jest wskazane, o tyle kredyty udzielane wytwórcom, jak np. młynarzom, pomagającym

do spekulacji. Paskarze podnoszą ceny, niż rząd jest w stanie dawać podwyżki dla urzędników. Rząd winien przeciwdziałać spekulacji i magazynowaniu przez kupców towarów i środków pierwszej potrzeby.

Wreszcie do dyspozycji rządu są sady doraźne. Zda się, że na płaszczyźnie sądów doraźnych rząd mógłby zastosować kary publicznej chłosty. Jest to środek bardzo ostry, ale konieczny celem ochrony szerokich mas konsumentów przeciw wyzyskiwaniu przez spekulantów.

Tyle nasz korespondent warszawski, z naszej strony możemy tylko wyrazić zgodę na ostre, ale jasne postawienie kwestii przez posła Gdyka.

I my jesteśmy za na ostrzejszymi karami, które dałyby się przyspieszyć drogą sądów doraźnych.

Niech tedy rząd wnieśli w Sejmie o reformowanie ustawowego wprowadzenia sądów doraźnych, a wówczas znajdzie w społeczeństwie uznanie tak silne, jak obecne opozycje, że zaprowadza stan wyjątkowy i sady doraźne drogą niekonstytucyjną.

Obrady i uchwały komisji parlamentarnej Ch.z. Zw. Jedn. Nar.

Warszawa, 9. I. (Tel. włas.) Komisja parlamentarna Chrześc. Związku Jedności Narodowej zajmowała się wczoraj w obradach swych sprawą stanu wyjątkowego w Warszawie, pozbawionego podstaw prawnych i nadużywanego do stronnaczego prześladowania części społeczeństwa i stronnictw narodowych.

Po południu uchwalono zażądać natychmastowego zwołania Sejmu w razie dalszego utrzymania stanu wyjątkowego. Wczoraj dowiedziano się, że zniesienie stanu wyjątkowego zostało przez Radę Ministrów na dzień 4 stycznia uchwalone. Zwraca przytem uwagę niezwykły pospiech gen. Sikorskiego w załatwianiu tej sprawy. Rada Ministrów uchwaliła zniesienie 4 bm., a do wydrukowania tej uchwały i ogłoszenia potrzeba było aż 5 dn. Jeżeli z takim samym pośpiechem zarząd więzienia mokotowskiego będzie zawiadomiony o zniesieniu stanu wyjątkowego, a do więzienia jest znacznie dalej od Prezydium Rady Ministrów, aniżeli do Drukarni Państwowej i „Piasta”, to wypuszczenie na wolność uwięzionych na podstawie stanu wyjątkowego nieprędko nastąpi. Chodzi mianowicie o p. Nowaczyńskiego i wielu innych aresztowanych, z których wypuszczono dzisiaj szereg nocy dopiero dwóch.

Komisja parlamentarna Chrześc. Związku Jedności Narodowej postanowiła wysłać delegację do gen. Sikorskiego w sprawie zawieszenia Tow. „Rozwój” przez komisarza rządu p. Anusza. W kołach politycznych uważa się to za zwycięstwo długotrwałych zabiegów żydowskich.

Pozatem komisja parlamentarna rozroczyła obrady nad ogólnym stanem spraw polityczno-państwowych i gospodarczo-finansowych.

Konferencje i koncepcje.

Warszawa, 9. I. (Tel. włas.) Okazuje się, że konferencja zakopiańska działała w podwójnym kierunku ku zbliżeniu „Wyzwolenia” z piastowcami i ku pozyskaniu życzliwej neutralności stronnictw narodowych dla rządu gen. Sikorskiego, za cenę oddania teki ministerstwa skarbu przez osobistość do nich zbliżoną. Proponowano oddać ją Władysławowi Grabskiemu i Zygmunutowi Charzowskiemu, którzy jednak propozycję odrzucili. Porozumienie między grupami „Wyzwolenia” a „Piasta” wobec różnic zasadniczych oraz temperamentu i animozji osobistych są trudne do osiągnięcia. Co zaś do życzliwej

neutralności stronnictw narodowych w stosunku do gabinetu gen. Sikorskiego, to tenże został już oficjalnie zawiadomiony, że nie mogą brać na siebie odpowiedzialności nawet pośredniej za dalsze trwanie tymczasowego gabinetu gen. Sikorskiego, który rządził wyjątkowo stronnictwo i niefortunnie.

W kołach parlamentarnych uważa się za najbardziej podobniejszego kandydata na ministra skarbu p. Wład. Byrke, b. kierownika ministerstwa skarbu w gabinecie Moraczewskiego, obecnie posła sejmowego z stronnictwa „Piast”.

Przygotowania do okupacji zagłębia Ruhry.

Paryż, 8. I. (PAT.-Havas). Według informacji dzienników, 40 inżynierów francuskich odleciało wczoraj wieczorem do Düsseldorfu, skąd ewentualnie będą skierowani do różnych kopalń w okolicy Ruhry.

Narady w Paryżu.

Paryż, 8. I. (PAT.-Havas). Według doniesień „Tempsa”, Poincaré odbył wczoraj z ministrem robót publicznych naradę, której przedmiotem były kwestie techniczne związane z wykonaniem sankcji, które mają być zastosowane wobec Niemiec.

Przewidywania niemieckie.

Berlin, 8. I. (PAT.) Tutejsza prasa wieczorna przynosi liczne telegramy, w których zapewnia o rychłym obsadzeniu obszaru Ruhry przez wojska sprzymierzone. Jednocześnie na życzenie rządu Rzeszy obecnie prasa nie krytykuje, ani nie komentuje postępowania sojuszników. Jedynie „Deutsche Tagespost” domaga się od urzędników niemieckich na obszarze Ruhry biernego oporu.

Paryż, 8. I. (PAT.-Havas) Jak donosi „Journal”, L. George, bawiący obecnie w Hiszpanii, wystosował do Bonara Lawa telegram, w którym przesyła mu powin-

szowania z powodu stanowiska jakie premier angielski zajął na ostatniej konferencji w Paryżu.

Berlin, 8. I. (PAT.) Jak donosi „Deutsche Allgemeine Zeitung”, komisja dla spraw ciężarów wojennych zwróciła się do komisji odszkodowań z prośbą o odroczenie posiedzenia zwołanego na dzisiaj, ponieważ delegaci niemieccy nie będą mogli stawić się na czas do Paryża.

London, 8. I. (PAT.) Deuter donosi, że rząd angielski złoży oświadczenie o swojej polityce dopiero wówczas, gdy wyjaśni się stanowisko Francji.

Bordeaux, 8. I. (PAT.-R.) Hiszpański „Heraldo” zestawia plany angielski i francuski w sprawie odszkodowań. Dziennik jest zdania, że angielski punkt widzenia jasno dowodzi, iż naród angielski, którego terytorium nie ucierpiało wskutek wojny, nie widział miast swoich i wiosek zniszczonych, zdewastowanych pól, fabryk systematycznie ruinowanych i nie odczuł inwazji wrogich armii na swojej ziemi. Gazeta „Las Informaciones” wyraża opinie, że o ileby Francja zgodziła się na redukcję długu niemieckiego i na moratorium, proponowane przez Anglię, musiałaby ponieść później konsekwencje tego faktu, ponieważ Niemcy w krótko zaplanowałyby na rynkach całego świata.

Czy to droga do uzdrowienia stosunków?

P. dr. Herman Liebermann, żyd, poseł P. P. Su. z okręgu przemyskiego, wygłosił dnia 28 grudnia w Domu Robotniczym w Przemysku do paru tysięcy robotników i żydów przemówienie, w którym wywodził m. i.:

„W dniu 11 grudnia masy ludu roboczego na ulicach Warszawy były uzbrojone. Żądały one od nas, abyśmy wzięli władzę w ręce, a ludowi, aby pozwolono mordować i nie reagować, niech potem rodziny tych wypasionych burżuiów zdejmują swych ojców i mężów z udekorowanych latarni. To się nie stało. Nie myślcie towarzysze, że ta walka już skończona; do tej rozprawy jeszcze dojdzie i dość musi.

„Czarne słońce endeckie trochę teraz prześwieca, ale te lotry mordercy i paskarze, ci Zamojscy i Rymary, zbierają pieniądze i broń, aby lud roboczy napaść zniecka i zakuć w kajdany. Dlatego, towarzysze, patrzcie na ten krwią zlany na ulicach Warszawy czerwony sztandar i przysięgnijcie mu wierność, karność i gotowość. Bądźcie uzbrojeni, czekaćcie hasła i znaku. Wkrótce nadejdzie nasz dzień odwetu i biada tym, którzy nie są z nami!”

Po tej mowie nastąpiła przysięga i gotowość wykonania rozkazu p. Hermana Liebermanna.

Na innym wiecu, w Łowcach w pow. jarosławskim, poseł Gruszka, (piastowiec), gdy część słuchaczy atakami na prawicę doprowadził do tego, że wołała raz po raz „Mamy piły i rżnąć będziemy” — zawołał: „Po co piły? Wystarczy pały!”

Strasznie do dziś dnia oburza się cała prasa lewicowa na brak poczucia praworządności u prawicy, na mocny ton prasy narodowej. Porównajmy to, co w czasach ostatnich, jak wogóle od czasu wyborów, wypisuje prasa lewicowa, „Robotnik”, „Kurjer Poranny”, „Przegląd Wieczorny” i rozmaite, „Naprzody”, „Sprawy” gazetki i artykuły prasy narodowej, prawicowej czy „reakcyjnej”, jak i się po tamtej stronie nazywa, z bardzo „mocnym” nawet artykułem Nowaczyńskiego lub Strońskiego, a stwierdzimy, że ta zbrodnica prawnicza jest narodna jak baranek. Jeżeli zaś przeciwstawimy treść przemówień wyżej przytoczonych przemówieniom posłów prawicowych, Hallerów, Dymowskich itd., to nie znajdziemy w nich żadnego podobieństwa. Tu nawoływanie do jedności i gotowy w imię dobra ogółu, tam piły, pały, latarnie, rewolucje!

Przeczytajcie tylko ostatnich kilka numerów „Gazety Grudziądzkiej”, organu pomorskiego P. S. L., ociekające jadem nienawiści, a potem spróbujcie uwierzyć w szczerość następujących wywodów „Piasta”, naczelnego organu Polskiego Stronnictwa Ludowego:

„Mówi się powszechnie, mówi to każdy obywatel, każde pismo, każdy polityk, że „trzeba coś zrobić, coś na gwałt zrobić, by polepszyć stosunek w Polsce”, bo w przeciwnym razie grozi nam wszystkim katastrofa. Pogarszanie się stosunków gospodarczych odczuwa każdy na własnej skórze. Zło, tkwiące w naszym życiu politycznym i społecznym, zaczynają sobie uświadamiać wszyscy. I zgodnie dochodzą do wniosku, że pracę nad poprawą trzeba zacząć od wypłenicia z naszego życia zbiorowego najbardziej zabójczego chwastu, jakim się stała nienawiść zapanowana w ciągu zbyt długo trwającego okresu wyborczego w państwie. Dóbrki społeczeństwo wszystkie swoje wysiłki skierowuje teraz ku temu, by się coraz bardziej nienawidzić, dopóty niema mowy o tem, by mogło być lepiej w państwie. Raz musi przyść okres, w którym zwalczające się programowo

Gdańsk, 9. I. (Tel. wł. Mrk. pol. 52, — 52 1/2 dolary SŁ. Zł. 10200—10500.

stronictwa przestaną się zohydzać, a zaczną razem z przeciwnikami myśleć o dobru powszechnym.

Prezydent Rzeczypospolitej, Wojciechowski, w orędziu, wydanym do narodu, woła do obywateli: „Ślubujmy dawać w życiu publicznym wyraz utajonej tęsknoty do braterskiego współdziałania wszystkich”.

Senat przestawnej wszechiny wileńskiej, poruszony ostatnimi wypadkami w Rzeczypospolitej, uznał za wskazane wydać odezwę, w której podnosi tę samą sprawę, stwierdzając, że społeczeństwo polskie jest chore moralnie, że uzdrowić może je tylko poszanowanie prawdy i poszanowanie prawa, które może być miłem lub niemiłem, korzystnym czy krępującym, mądrym, albo nawet niemądrym, ale musi być przez wszystkich szanowane. W odezwach tych odezwał się krzyk serca i sumienia.

Sprowadzenie walk partyjnych do form praktykowanych w kulturalnych narodach, to jedno z zadań, cięższych na politykach i publicystach polskich, na wszystkich tych, którzy w polityce pracują. Ktokolwiek dziś jeszcze rozpętuje nienawiść, ktokolwiek dziś jeszcze ludzi, zohydza, że czi odziera wroga politycznego, kto depce autorytet, ten zaprawdę jest wrogiem Ojczyzny.

Czyliż tu w ostatnich szczególnie zdaniach, niema wyraźnego potępienia metody walki, jaką uprawia część właśnie prasy ludowej, piastowskiej?

Skoro walka ta ustanie, skoro nastąpi nawrot na inne drogi, wtedy dojdziemy może do tego, co w przytoczonym w tym samym numerze Piasta — Programie pracy P. S. L. — stronictwo to uważa za „platformę dla stworzenia silnego rządu”, „opartego na współpracy i współodpowiedzialności wszystkich polskich stronictw”.

Zniesienie stanu wyjątkowego w Warszawie.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) W Dzien. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 9 stycznia 1923 r. ukazało się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 stycznia r. w przedmiocie uchylecia stanu wyjątkowego, zarządzonego na obszarze m. s. Warszawy. Na mocy art. 124 Konstytucji Rzplitej zarządza się co następuje:

§ 1. Stan wyjątkowy na obszarze m. s. Warszawy, zarządzonego w dniu 16 grudnia 1922 r. znosi się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1922 r. w przedmiocie zarządzonego stanu wyjątkowego na obszarze m. s. Warszawy (Dziennik Ustaw Rzplitej Polskiej nr. 110 poz. 1010), oraz wszelkie rozporządzenia wydane na jego zasadzie.

Podpisano: Prezydent Rzplitej Wojciechowski, prezes Rady Ministrów i minister spraw wewn. Sikorski.

Narady w sprawach finansowych.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) W dniu 8 bm. odbyła się narada w sprawach gospodarczo finansowych pod przewodnictwem p. prezesa Rady Ministrów, w której brał udział p. min. Darowski, kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu p. Strasburger, wiceminister skarbu p. Fajans i sekretarz Komitetu ekonomicznego p. Husarski. Omawiano kwestię kredytu dla przemysłów tak inwestycyjnych, jak i obrotowych. Ponadto rozważano sprawę ucieczki kapitałów oraz operacji walutowych banków prywatnych.

Sprawa Kłajpedy.

Gdańsk, 8. 1. (PAT.) W sobotę odbyło się w Kłajpedzie zebranie przedstawicieli ludności Kłajpedy, na którym uchwalono rezolucję, domagającą się utworzenia z Kłajpedy wolnego miasta. Rezolucja zaznacza, że łączność Kłajpedy z Litwą doprowadziłaby Kłajpedę do gospodarczego upadku i przyczyniłaby się do obniżenia jej poziomu kulturalnego, wreszcie wywołałaby nędzę wśród wielu warstw ludności miejskiej.

Telegramy do p. Prezydenta Wojciechowskiego.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) P. Prezydent Rzeczypospolitej otrzymał następującą depeszę od J. Król. Mości króla angielskiego Jerzego V.:

Jego Ekscelencja Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej — Warszawa. Otrzymałem Pański telegram o objęciu przez Pana prezydentury Rzeczypospolitej i pośpieszam powinszować Panu zaszczytu, okazanego Mu przez Jego współobywateli. Oceniam całym sercem Pańskie przyjazne uczucia i wyrażam Panu moje najserdeczniejsze życzenia powodzenia oraz pomyślności dla Polski w okresie piastowania przez Pana najwyższego urzędu i życzenia zdrowia i szczęścia dla Pana.

(—) Jerzy.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) P. Prezydent Rzeczypospolitej otrzymał następującą depeszę od J. Król. Mości króla włoskiego Wiktora Emanuela:

Jego Ekscelencja Prezydent Wojciechowski, Warszawa. Niezmiernie wdzięczny Waszej Ekscelencji, za Jej niezwykle miły telegram, pośpieszam ją zapewnić, iż uczucia, które była łaskawa mi wzięć obejmując swoje wysokie obowiązki, szczerze podziela naród włoski. Proszę Waszą Ekscelencję, aby zechciała przyjąć jaknajgorętsze życzenia, jakie ze swej strony żywię dla Niej, osobistego szczęścia i pomyślności dla Polski.

Sprawa zająć z 11 grudnia.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) Wobec tego, że śledztwo w sprawie zająć w dniu 11 grudnia r. ub. Placu Trzech Krzyży ze względu na obszerny materiał wymaga poświęcenia pracy sędziego wyłącznie w tej jednej sprawie, sąd apelacyjny na wniosek prokuratora wydelegował do prowadzenia sprawy sędziego sądu okręgowego p. Zyźniewskiego.

Zawieszenie działalności „Rozwoju”.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) Komisarz rządu na m. s. Warszawy wystosował w dniu 7 stycznia br. pismo do zarządu stowarzyszenia „Rozwój”, donoszące, iż działalność stowarzyszenia zagraża bezpieczeństwu publicznemu i dlatego zawieszona zostaje działalność stowarzyszenia od dnia 9 bm. Zawieszenie to nie dotyczy instytucji handlowo-przemysłowych i współdzielczych, działających przy towarzystwie „Rozwój”.

Tyle telegram. Nie wiedział śmy, że praca „Rozwo-

ju”, skierowana ku odżywieniu Królestwa, zagraża bezpieczeństwu państwa.

Wobec takich zarządzeń nie zdziwiliby nas, gdyby jerychońskie organizacje żydowskie stawily wniosek o mianowanie komisarza rządu w Warszawie swym członkiem honorowym.

Czytelników naszych mimo to ku chwili wzywamy, by hasło „Swój do swego” uważali za naczelną wskazanie chwili.

Niemieckie „pragnienie pokoju”

Berlin, 8. 1. (PAT.) Kanclerz Rzeszy dr. Cuno udzielił tutejszemu przedstawicielowi „Timesa” wywiadu o pakcie pokojowym, zaproponowanym przez niego. Na zapytanie, czy pakt taki ze względu na art. 10 paktu Ligi Narodów nie jest zupełnie zbyteczny, oświadczył kanclerz, iż członkowie Ligi w art. 10 zobowiązali się jedynie do poszanowania integralności terenów i do uznania publicznego niezawisłości członków Ligi. Art. 10 ustala więc tylko zobowiązania dla członków Ligi, a nie dla Niemiec, które do Ligi nie należą. Jeżeli obecnie ze strony Francji usiłuje się przeinaczyć ten stan rzeczy, to jest to tem więcej dziwne, iż właśnie fakt ten, że nie członkowie Ligi Narodów, jak na przykład Niemcy i Rosja nie podlegają art. 10 paktu Ligi, odgrywał na konferencji w Genui ważną rolę. Program konferencji obejmował propozycję, aby wszystkie kraje zobowiązały się do nieatakowania się wzajemnego. Sojusznicy mieli zamiar uzupełnić art. 10 w ten sposób, aby Niemcy oraz Rosja były objęte podobnym zobowiązaniem. Propozycja ta w Genui nie została urzeczywistniona, wobec tego Niemcy miały prawo zaproponować pakt dotyczący państw zainteresowanych nad Renem.

Na zapytanie, dlaczego rząd niemiecki uzależnia wypowiedzenie wojny od głosowania ludowego, kanclerz Rzeszy oświadczył, iż Niemcy uczyniły to nie dlatego, aby zachować dla siebie jakakolwiek możliwość do wy-

powiedzenia wojny, lecz dlatego, że głosowanie takie jest najlepszym zapewnieniem przeciwko wszelkiej możliwości wojny. Według myśli przewodniej tego projektu, narody same miały się stać gwarancjami paktu. Nie można sobie wyobrazić lepszej gwarancji pokoju, jak postawienie rozstrzygnięcia kwestii wojny ojcom, matkom, żonom i wszystkim tym, którzy krew przelewać muszą na wojnie. Czy wierzy pan — pyta kanclerz Cuno — że klauzula taka lepiej zabezpieczy pokój, niż jakkolwiek wyrok Ligi Narodów? Propozycja nasza nie była też gestem ani manewrem przed konferencją paryską, ani też dokumentem dla nas do napadania na wszystkich spokojnych sąsiadów. —

Co sądzić o takich „głosowaniach” niemieckich, wiadomo aż nadto. Wiemy jak urządzano się z głosowaniem nad sprawą przyrzeczonej autonomii dla G. Śląska, a niewątpliwie, gdyby chodziło np. o wojnę z Polską, rząd niemiecki potrafiłby rozpetać taki „furore teutonicus” (wściekłość niemiecka) przeciw narodowi i państwu polskiemu, że wynik głosowania byłby z góry pewny. Sprzymierzeni na takie projekty niemieckie nigdy się nie zgodzą.

Berlin, 8. 1. (PAT.) Komisja zagraniczna parlamentu niemieckiego zbierze się we środę o godz. 5 po poł. Kanclerz Rzeszy dr. Cuno wygłosi w komisji wielką mowę.

Francja a jej sprzymierzeńcy.

Wiedeńska „Neue Freie Presse” donosi z Paryża, że delegat angielski w komisji odszkodowań Bradbury zakomunikował delegatowi francuskiemu Barthou, że przypuszczenia Francji, jakoby nie zamierzał wziąć udziału w dzisiejszym posiedzeniu komisji odszkodowań, są błędne. Barthou zawiadomił o tem natychmiast Poincarę. W kołach angielskich oświadczają, że stanowisko, jakie zajęł Bradbury na dzisiejszym posiedzeniu komisji odszkodowań, będzie zależało od nowych instrukcji gabinetu angielskiego. W Paryżu nie wątpią, że komisja odszkodowań większością głosów stwierdzi rozmyślnie uchybienia ze strony Niemiec. Francja będzie miała wówczas prawo żądać zastosowania sankcji karnych i ewentualnie wystąpi na własną rękę. Po stronie francuskiej stoją nietylko Belgia i Włochy — pisze dalej „Neue Freie Presse” — lecz także szereg innych państw, w szczególności Czechosłowacja i Polska.

Według informacji „Matina” Poincaré wysłał depesze do rządów w Warszawie, Pradze, Bukareszcie i Belgradzie ze szczegółowym przedstawieniem sytuacji, wytworzonej przez zerwanie konferencji paryskiej.

Wiadomość powyższą zaopatruię „Matin” w następujące uwagi: Francja niewątpliwie nie będzie się domagała od tych państw, aby uczyniły wybór pomiędzy Francją a Anglią, temi głównymi fundatorkami nowo utworzonych państw. Państwa te wiedzą bowiem dobrze, że Francja jest po ich stronie. Państwa Europy środkowej i wschodniej — pisze dalej „Matin” — doskonale zdają sobie sprawę z tego, że plan Bradbury'ego lekceważy ich najistotniejsze interesy, naruszając traktat wersalski, któremu zawdzięczają one swoją egzystencję. Pozatem plan angielski wzamian za bardzo wątpliwą wartość ulgi, jakie Anglia czyniła swoim europejskim dłużnikom, zmierza do tego, aby Anglia kierowała całą polityką odszkodowań Europy środkowej według swojego upodobania bez możliwości opozycji i z czyjej kolwiek strony. Znosi się na to — kontynuuje „Matin” — że państwa sukcesyjne byleby monarchii austriacko-węgierskie poddane w zależności od Anglii, nie będą mogły uregulować stosunków do swoich sąsiadów inaczej, jak tylko za pozwoleniem angielskiego Foreign Office (Ministerstwa spraw zagranicznych).

Dziś cena pożyczki złotej 33 000.

Echa konferencji paryskiej.

Paryż, 8. 1. (PAT.-Havas.) Przewodniczący komisji ciężarów wojennych Fisher przybył w towarzystwie generalnego sekretarza, tłumacza i kilku rzeczoznawców o godz. 3 po poł. do hotelu „Astoria”, aby przedłożyć komisji odszkodowań oświadczenie rządu niemieckiego, dotyczące uchybień Niemiec w sprawie dostaw węglowych w roku 1922. Posiedzenie komisji odszkodowań zostanie otwarte pod przewodnictwem Barthou zaraz po przybyciu niemieckich delegatów komisji ciężarów wojennych.

*

Zamach na ministra czeskiego.

Praga, (PAT.) Dnia 5 bm. o godz. 8-45 Józef Szouval, 21-letni urzędnik asekuracyjny w Niemieckich Brodach dokonał zamachu na ministra dr. Raszina w chwili, gdy minister, wyszedłszy z mieszkania, wsiadł do samochodu. Szouval strzelił do ministra z tyłu dwukrotnie, trafiając go w biodro i raniąc ciężko. Ministra przewieziono natychmiast do sanatorium.

Praga, (PAT.) Stan zdrowia dr. Raszina się poprawił. Zdanem lekarzy przesilenie już minęło.

Według oficjalnego komunikatu sprawca zamachu Szouval podczas przesłuchania dyrekcji policji oświadczył, że we wrześniu r. ub. wystąpił z partii komunistycznej a obecnie należy do partii anarchizacyjno-komunistycznej. Dalej oświadczył, że zamachem swoim pragnął oddać usługi proletariatu i spowodować popłoch wśród kół reakcyjnych, których przedstawicielem był niejako Raszin, który postawił sobie za zadanie obronę interesów konsorcjum bankierów.

Jeszcze zbrodnicze napady Orgeszowców.

Katowice, 8. 1. W Zabrze urządzili Orgeszowcy napad na polskich urzędników celnych, którzy tam wspólnie z niemieckimi urzędnikami uczęszczają na dworcze graniczne. Poprzedników urzędników niemieckich władze aresztowały za nadużycia, a na ich miejsce przyslił Sasl, który rozpoznał z Polakami spory i bójkę. Po jednej z takich bójek urzędnicy niemieccy prowadzili orgeszowców w śle przeszło 100 ludzi, wobec czego urzędnicy polscy ustąpili i przyjechali do Katowic. Władze polskie wystąpiły już z odpowiednim protestem do władz niemieckich.

Przyszła sesja Ligi Narodów.

Genewa, 8. 1. (PAT.) Najbliższa sesja Rady Ligi Narodów otwarta zostanie 25 bm. W obradach wezmą udział dwaj nowi członkowie Rady Ligi, a mianowicie delegat Szwecji i delegat Urugwaju.

Komisja polubowa w rolnictwie.

Warszawa, 8. 1. (PAT.) Dziś po skończeniu ferij świątecznych wznawia swoje posiedzenia obradująca w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej komisja górska polubowa w rolnictwie, która ma za zadanie doprowadzenie do sformułowania umowy zbiorowej w rolnictwie i opracowania tzw. kontraktu normalnego.

Giełdy.

Poznań, 8. 1. Marki niemieckie 2.12—2.08. Obroty markach niemieckich 23 miliony. Akcje: Bank Dyskontowy Bydgoszcz—Gdański 450, Bank Poznański 400—450, Bank Przemysłowy 550, Bank Zjedn. 600, Bank Związku Spółek Zarobkowych 1050, Polski Bank Handlowy 1200, Akcje przemysłowe: Ceglarski 5 700—5 600 (I—VIII em.) Centrala Skór ex. kup. 2 700—2 750, Hurtownia Związkowa 225—500, Herzfeld Viktorius 3 300—3 250, Papiernia Bydgoszcz 2 200—2 500, „Tri” 900.

W obronie polskości przemysłu.

I.

Z Bydgoszczy nadeszła wiadomość przerażająca, że jedno z nowo założonych towarzystw akcyjnych „Orient“, którego akcje puszczono na handel przeszło w ręce żydowskie. Żydzi, uzyskawszy większość akcji, usunęli polską Radę Nadzorczą i zarówno do Rady Nadzorczej jako i do Zarządu wybrali swoich przedstawicieli. Tym sposobem polski wysiłek stworzenia rodzimego przemysłu stał się poprostu zasiewem, którego plony zbierają żydzi. To są sprawy, obchodzące każdego Polaka, robotnika czy pracodawcę.

Ludzie pracujący, czy to jako robotnicy, czy jako personel handlowy, a na koniec jako inteligencja pracująca zawodowo, wszyscy mają wielki interes w tem, ażeby w Polsce istniało jak najwięcej przedsiębiorstw przemysłowych o charakterze polskim i przewadze polskiego kapitału. W takich bowiem tylko przedsiębiorstwach pracownik Polak będzie miał możliwość pójścia w górę i zdobycia sobie najwyższych nawet stanowisk. Wszakże wiemy, że na czele największych polskich przedsiębiorstw w Polsce stoją ludzie, którzy w odnośnym przedsiębiorstwie rozpoczęli swą pracę zupełnie od dołu.

Z chwilą, gdy kapitał akcyjny dostanie się w ręce żydowskie, dla pracownika Polaka wyższe kierujące stanowiska będą zamknięte, gdyż żydzi mają swoich pod dostatkiem i stanowiska te obsadzą albo żydami, albo szabes — gojami, t. j. chrześcianami, którzy duchowo zbliżyli się do żydów i zupełnie do nich się dostosowali.

Nie uznają zgoła niemądrej i niepolskiej nauki socjalistów i ich naśladowców, którzy starają się wmówić w społeczeństwo, że wszelki kapitał należy zniszczyć i zwalczać jako największego wroga warstw pracujących. Podług tej recepty postępował Lenin; w Rosji zniszczył rzeczywiście kapitał narodowy rosyjski, ale zarazem zniszczył fabryki wogóle i rzucił warstwę pracujących ludzi w objęcia głodu i najskrajniejszej nędzy.

Pokąd Polski nie było, marzyliśmy wszyscy o stworzeniu polskiego przemysłu, wiedząc, że bez niego państwo nie może rozwijać się zdrowo. Robotnik westfalski krzepił się myślą, że praca jego w olbrzymich hutach i fabrykach niemieckich nie pójdzie na marne, gdyż może kiedyś będzie mógł zużyć nabyte na obczyźnie doświadczenia w przemyśle polskim dla dobra własnej Ojczyzny. Ileż to razy na zebraniach robotników w Westfalii mówiono o tem, ileż to razy uświadomieni narodowo robotnicy oświadczały, że gdyby wolna Polska powstała, gotowi są nie wiem co czynić, jak największe ponosić ofiary, byleby tylko stworzyć samodzielny przemysł polski.

Równoległe z nimi inni ludzie w kraju rozszerzali myśl oszczędności wśród ludu. Uczyli go oszczędzać, uczyli skupiać drobne kwoty, troskliwie pielęgnowane w Bankach Ludowych, ażeby ten grosz polski z trudem uciulany, kiedyś mógł się stać fundamentem samodzielnego przemysłu polskiego. I dlatego, gdy Polska powstała, wszyscy rzucili się na tworzenie przemysłu polskiego.

Powstał szereg przedsiębiorstw nowych, rozszerzały i powiększały się dawniejsze, rozwój w tym kierunku szedł bardzo szybko. Tylko temu ruchowi zawdzięczamy, że w Polsce mamy mniej bezrobotnych aniżeli w innych państwach Europy, bogatszych od nas.

Aleć przecież nie na to tworzyliśmy nowe fabryki polskim wysiłkiem i polskim kapitałem, ażeby one, gdy przebędą najtrudniejszą epokę rozwoju, spadły jak dojrzały owoc w ręce żydowskie. Społeczeństwo polskie a zwłaszcza polskie warstwy pracujące mają pełne prawo domagania się od tych, którzy poczęli tworzyć polskie przedsiębiorstwa, ażeby przedsiębiorstwa te nie poszły na marne, lecz żeby je zachowano i zapewniono na stałe społeczeństwu polskiemu.

Zdajemy sobie sprawę, że utrzymanie przedsiębiorstw w rękach polskich niełatwą jest rzeczą. A przecież istnieją i muszą istnieć środki i sposoby społeczeństwu polskiemu zapewnić to, co ono wysiłkiem ciężkim w zaraniu samodzielności polskiej stworzyło i wychowało. Społeczeństwo polskie nie może obojętnie patrzeć, ażeby przemysł rodzimy stał się prostym przedmiotem handlu i ażeby większy lub mniejszy zysk osiągnięty przy sprzedaży mógł być dostatecznym powodem do wyzbycia przedsiębiorstwa o charakterze polskim. Dlatego tutaj opinia polska ma prawo i obowiązek wypowiedzenia swojego zdania i żądania ochrony polskiego mienia od tych, których ręką ono jest powołane do życia.

W artykułach następnych zastanowimy się nad obecnym położeniem przemysłu i przyczynami, z których wypływa niebezpieczeństwo dla polskości przemysłu naszego, a następnie nad sposobami zaradzenia złu. Przecież pomyślny rozwój polskiego przemysłu, to zarazem najskuteczniejsze zwalczanie bezrobocia, przeciwdziałanie emigracji robotnika polskiego za granicę.

Ks. St. Adamski.

Listy z Paryża.

(Od własnego korespondenta „Głosu Pomorskiego.“) Paryż, 2 stycznia.

PRZED NOWĄ KONFERENCJĄ.

Konferencje styczniowe. — Teza francuska. — Teza angielska. — Kunsztowna gra Poincarego. — 15 stycznia!

Dziś zbiera się konferencja międzysojusznicza dla rozstrzygnięcia sprawy długów Niemiec i sposobu ich otrzymania. Data konferencji — styczeń — budzi dość smętne refleksje.

Oto bowiem w styczniu 1919 roku aljanci na konferencji pokojowej ustalili w Paryżu zasadę odszkodowań, które Niemcy mają zapłacić. Przedstawiciele Anglii zażądali wówczas, ażeby państwo niemieckie zwróciło koszty rent inwalidzkich. Gdyby, pisze „Temps“, domagano się zwrotu tylko odszkodowań za zniszczone połacie kraju, część kontrybucji, przypadająca Anglii, nie byłaby wielką.

W styczniu 1920 roku zebrała się w Paryżu Rada Najwyższa, ażeby wprowadzić w życie przepisy Traktatu Wersalskiego. Przy tej okazji udzielono Niemcom pierwszej koncesji.

W styczniu 1921 roku Rada Najwyższa raz jeszcze zebrała się w Paryżu. Chodziło tym razem o ściśle określenie wysokości długu niemieckiego. Zdecydowano, że Niemcy przez lat 42 co roku wypłacać będą określone sumy i pewne sumy zmienne. Wysokość długu wynosiła 226 miliardów marek w złocie. Układ ten nie był nigdy wprowadzony w życie. Zastąpiono go nowym z dnia 5 maja 1921 r., poważnie zmniejszającym obciążenie Niemiec.

W styczniu 1922 roku Niemcy zażądały moratorium. Wskutek tego w Cannes zebrała się Rada Najwyższa. Zdecydowano zredukować należność Niemiec za rok 1922 do sumy 720 milionów marek w złocie i 1 450 milionów marek złotych w naturze. Żadne z tych zobowiązań nie zostało w pełni wykonane.

Cóż więc ma przynieść styczeń 1923 roku? Czy i tym razem nowe rozczarowanie dla Francji, która ma przeszło 300 miliardów franków długu, a w tem sto nie niedawno zaciągniętych na odbudowę zniszczonych przez Niemcy północnych departamentów?

Sytuacja przed Konferencją jest mniej więcej taka. Francja nie ma do obietnic niemieckich zaufania. Jest ona zdania, że Niemcy zniszczyły celowo wartość marki swojej, że nie chcą płacić odszkodowań, a zobowiązania Traktatu Wersalskiego w dalszym ciągu uważają za świsstek papieru... Ponieważ Francja jest zdania, że Niemcy zobowiązania, które na siebie przyjęły, muszą wypełnić z taką samą dobrą wolą, z jaką Francja wypełniła wszystkie zobowiązania, narzucone jej przez Bismarcka w 1871 roku, i ponieważ od wyplat niemieckich w węglu, drzewie, potasie i złocie zależy odbudowa zalanych przez Niemców kopalni, spalonych wsi i miasteczek francuskich — więc Niemcy muszą zapłacić mimo wszystko. Zmusić zaś do zapłacenia dłużnika, który nie ma dobrej woli, można tylko siłą. Najczulszem miejscem Niemiec jest Zagłębie Ruhry, w którym się zniaduje 60 proc. całej produkcji węgla, tyleż hut itd. Trzeba więc kraj ten okupować i eksploatować wspólnie lub w najgorszym razie przez tego z wierzycieli, który jest w największej potrzebie, to jest Francja.

Pogląd angielski jest mniej więcej taki. Niemcy oczywiście muszą zapłacić. Należy jednak zredukować wysokość długu o 2/3-cie tj. do sumy mniej więcej 50-ku miliardów. Jednak i tej sumy Niemcy w obecnej sytuacji finansowej zapłacić nie mogą. Trzeba więc Niemcom udzielić moratorium i zobowiązać do naprawy finansów. Gwarancją dobrej woli Niemiec ma być zacieśnienie się przyciera między-sojuszniczego.

Okupacja Ruhry zniszczy Niemcy i nie pozwoli jej uzdrowić swojej waluty. Sytuacja międzynarodowa wymaga atmosfery pokoju i wznowienia stosunków normalnych gospodarczych, z Niemcami w szczególności, co dla Anglii, państwa eksportującego do Niemiec węgiel, wyroby tkackie, maszyny i dla bilansu płatniczego Anglii, w którym figurowała poważna pozycja zarobku floty angielskiej przy przewożeniu najrozmaitszych produktów do i z Niemiec ma doniosłe znaczenie.

Wreszcie Mussolini wypowiada pogląd pośredni — mediatorski.

W tych warunkach polityka Poincarego jest gra kunsztowna. Tak grać, ażeby wygrać wszystkie atuty, wciągnąć do gry nastroje mas, usposobić przychylnie opinię świata, obronić Francję przed zarzutami zbytnej agresywności, zachować przyjaźń anglo-francuską i zmusić Niemcy do wyplat, na to potrzeba być mistrzem. Ton prasy, odgłosy przemówień parlamentarnych, równowaga w Lozannie, triumfalne podróże Clemenceau po Ameryce, przygotowania marszałka Focha — oto klawisze naciskane przez rząd Poincarego, subtelnie i zręcznie — w imię sprawiedliwości i wielkiej miłości dla swojej Ojczyzny.

Gra Poincarego nie jest tylko na efekt obliczona. Jest przewidująca i mocna. Brzmi w niej ton jeden, daleki wprawdzie, głuchy jeszcze ale nie teatralny. Ton decyzji w razie ostateczności w okupowaniu Ruhry samodzielnie. Okupacja ta nie powinna być przyczyną ruiny Niemiec, ale przeciwnie, jej otrzeźwienia. Ta teza prasa francuska walczy z tezą angielską.

Z tych wszystkich względów konferencja dzisiejsza należy uważać za jedną z najdonioślejszych od chwili zawarcia pokoju. To też opinia francuska w odróżnieniu od tylu innych przeżywa ją wielką. 15-go stycznia, przypominamy, upływa termin dla wyplat niemieckich. Decyzje muszą być powzięte.

Stefan Włoszczewski.

Sekretariat Chrześcijańskich Związków Zawodowych istnieje w Grudziądzu przy ulicy Groblowej 31. Otwarty jest od 8—1 i od 3—6.

Tam interesenci otrzymać mogą wszelkie informacje i porady w sprawach zawodowych itd. Kierownikiem jest p. Jan Nowak. Telefon 713.

Z życia naszych robotników we Francji.

Zarząd główny Towarzystwa szkoły ludowej w Krakowie otrzymał od księdza Żralka, bawiącego wśród naszych kolonii robotniczych we Francji następujące pismo, które podajemy tutaj w całości:

„Montceau les Mines. W grudniu 1922. — Niedawno, bo w miesiącu październiku roku ubiegłego, wydelegowany zostałem do południowej Francji, w celu objęcia pracy duchownej i roztoczenia opieki moralnej nad robotnikami polskimi, pracującymi w kopalniach węgla. Liczba ich z dnia na dzień wzrasta. Kolonia polska dość pokaźnie się przedstawia — bo liczy dziś 4 000 osób. Z Małopolski i byłej Kongresówki mało emigruje — natomiast wiele rodzin przyjeżdża z Westfalii, gdzie kilka lub kilkanaście lat pracowali w kopalniach niemieckich. Rodziny te pochodzą z Pomorza i Ks. Poznańskiego, a z braku własnej ziemi i zajęcia w swoim kraju zmuszone były emigrować do Ameryki i Niemiec. Obecnie ciężkie warunki materialne w Niemczech i nienawiść naszych sąsiadów do Polaków, a brak fabryk i zajęcia w Poznaniu z drugiej strony — zmuszają tych tułaczy szukać pracy w przyjaznej nam Francji. Przykro teraz człowiekowi patrzeć na to tułactwo i słuchać przykrych słów pod adresem naszej administracji państwowej. Tłumacze często jak mogą zaznaczają, że ten chaos ekonomiczny na całym świecie istnieje, a skończyć się przecież musi.

Gorsza jest jedna sprawa z dziećmi. Urodzone i wychowane w szkołach niemieckich nie znają ojczyzny, historii polskiej — ale nade wszystko kaleczą w straszny sposób język polski, a są i takie, które absolutnie języka polskiego nie znają. Rola nauczycieli Polaków i moja, jako katechety, jest bardzo odpowiedzialna, ale z drugiej strony i sympatyczna. Nauczyć języka, podtrzymać wiarę i duch narodowy, krzesać — to nasz obowiązek święty.

Cóż z tego, kiedy najszczersze nasze chęci rozbiłają się o jedną ważną rzecz. Kopalnie wprawdzie otwierają szkoły dla dzieci polskich, opłacają nauczycieli, ale podręczników polskich nie przydzielają. Kiedyś, odwiedzając prowizoryczną szkołę w miejscowości Gantherets ujrzałem w całej klasie, gdzie siedziało 60 dzieci, jedną książkę: „Strzecha rodzinna (notabene własność profesora), a dzieci miały jako podręczniki dwie książki do nabożeństwa. A o bibliotecę mowy nawet nie ma!

Wobec takiego stanu rzeczy, praca nasza choćby sztywna, nie może wydać pożądaných owoców. Znając dobrze T. S. L. z jej kulturalno oświatowej działalności — w imieniu tych biednych dzieci, oraz ich wychowawców, zwracam się z gorącym apelem do Szanownego Zarządu, by w jakiś sposób mógł nam przyjść z pomocą. Nie chodzi nam o podręczniki, wykazane w programie Mintst. W. R. I. O. P. — jakichkolwiek elementarzy, czytanek polskie, katechizmy, z historii dziejów ojczystych, rachunkowe, ze dwie polskie mapy — z radością a! wdzięcznością będą rozdane dzieciom. Kilkadziesiąt broszur naukowych lub historycznych byłoby znów zaczątkiem biblioteki. Z góry uprzedzamy, że funduszy żądanych nie posiadamy, chyba tylko na opłacenie przesyłki. Ks. A. Żralek, Cure a Montceau les Mines“.

W odpowiedzi na ten list, Zarząd Główny T. S. L. natychmiast wysłał kilkaset książek, jako doraźną pomoc dla szkół polskich we Francji i postanowił zwrócić się do wszystkich ludzi dobrej woli z prośbą, by odpowiednie książki, jak podręczniki polskie dla szkół powszechnych, popularne książki treści religijnej, historycznej i powieściowej przesyłały na ręce Zarządu Głównego T. S. L. w Krakowie, ul. św. Anny 5.

Zarząd reflektuje tylko na książki niezniszczone.

Najbliższą partię książek dla robotników polskich we Francji wyśle Zarząd z końcem stycznia 1923 roku.

— Konferencja w sprawie nieporozumień wynikłych między Polakami katolikami i — ewangelikami w powiecie działowskim, zwołana przez Związek Obrony Kresów Zachodnich, odbyła się w dniu wczorajszym w sali obrad Rady Miejskiej. W konferencji tej poza obywatelami Grudziądza wzięło udział kilkunastu działaczy społecznych z Działdowa. Obrady pod przewodnictwem delegata Centrali Zw. O. K. Z. z Poznania p. St. Hulanickiego i prez. okręgowego Obr. Kr. Zach. w Poznaniu p. dr. Majas trwały z górną 3 godziny i dały w rezultacie zupełnie obustronne wyjaśnienie nieporozumień, owocem czego jest odezwa, która w dniach najbliższych po ustaleniu jej ostatecznej redakcji opublikowana zostanie w prasie.

Ewentualne nieporozumienia i tarcia wynikłe na tle religijnym postanowiono w przyszłości załatwiać w komitecie, który w tym celu utworzy się w Działdowie, a który będzie działał w ścisłym porozumieniu ze Zw. O. Kresów Zach.

—(rt) Bacność Sokolli! Ćwiczenia sokole odbywają się jak następuje: Oddział żeński we wtorki i czwartki w gimn. żeńskim przy ul. Groblowej, dla młodzieży od godz. 6—7, drużyny od 7—9. — Oddział męski we wtorki i piątki w szkole przy ul. Brackiej, dla młodzieży od godz. 6—7,30, druhowie od 8—10. — Wzywa się do liczego i punktualnego uczęszczania na powyższe ćwiczenia. — Nowi kandydaci mogą się zgłosić na każdej lekcji.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Środa: Wilhelma, Wschód słońca 8.11, zachód 4.5. Wschód księżyca 12.25, zach. 11.40.

MUZEUUM otwarte w środy i soboty od 12—2, w niedzielę i święta od 11—2 godz.

BIBLIOTEKA I CZYTELNA T. C. L. otwarta w dni powszednie od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

—** **REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.** Dziś we wtorek dnia 9 stycznia o godzinie 8-mej wieczorem premiera: „Spirytyści“, Mosera.

Jutro w środę dnia 10 stycznia o godzinie 8-mej wieczorem przedstawienie popularne „Beflejem Polskie“. W czwartek dnia 11 stycznia o godzinie 8-mej wieczorem po raz drugi „Spirytyści“.

—** **Z TEATRU MIEJSKIEGO.** Dziś we wtorek o godzinie 8-mej wieczorem premiera głosnej farsy z angielskiego — „Spirytyści“, Mosera w tłumaczeniu powszechnie znanego Cyryla Danielewskiego, autora „Wesołej Loli“. Farsa ta, grana w szalonym tempie, bardzo ciekawa w założeniu, doskonale wyreżyserowana przez p. Andrzejewskiego ujętych dzisiaj światło kinematów. Treść: Mityfikacja dwóch osób wobec stryła, wracającego z Indii i przeróżne stąd wynikające kolizje, do tego nauczycielka miss Sala — wczynie szukająca medjum oraz wywołująca duchy. Obsada farsy tworzą pp.: Drozdowska, Kostecka, Mrečka, Palczewska, Cichocki, Drwęski, Gorzkowski, Ilcewicz, Józwicki, Łoźniński, Szymański, Zbierzyński i Zbyszkowski. Nowe dekoracje pędzla art. mal. Bożuchowskiego.

W środę na ogólne żądanie przedstawienie popularne po cenach do połowy niższych po raz ostatni „Beflejem Polskie“, Rydla „Dziadek“ — p. Józwicki, który zebrał już 148 tysięcy na „Kuchnię dla ubogich“ pragnąłby osiągnąć sumę 200 tysięcy.

—** **ZAPROSZENIE.** W celu omówienia programu uroczystego obchodu rocznicy powrotu na tona Macierzy Rzeczypospolitej, uprzejmie zapraszam na godzinie 6-tą wieczorem do sali posiedzeń Rady Miejskiej w Ratuszu I, w dniu 12 bm. PP. przedstawicieli duchowieństwa, władz cywilnych i wojskowych, korporacji miejskich, prasy, szkolnictwa, stowarzyszeń, oraz tych wszystkich organizacji, którzy zechcą wziąć udział w przygotowaniu obchodu rocznicy tego tak dla nas pamiętnego i radosnego dnia.

Prezydenci miasta Grudziądza.

(—) Włodek.

—** **ZAPOWIEDZIANE POPISY SZKÓŁ TUTEJSZYCH, POWSZECHNYCH I WYDZIAŁOWEJ,** odbędą się w przyszły piątek o godzinie 7-mej wieczorem na sali Teatru Miejskiego. Program bardzo urozmaicony, obrazy scentyczne umyślnie wyłączone; program obfituje mianowicie w deklamacje, kolędy, kołysanki i chóry na 4 i więcej głosów ze współudziałem muzyki wojskowej, reje i gry rytmiczne wykonane przez dziewczęta oraz ćwiczenia gimnastyczne chłopców. Inicjatorom uroczystości przyświecał jako cel zapoznanie szerszego ogółu obywatelstwa grudziądzkiego z postępowaniem naszej młodzieży w szkołach polskich na niwie wychowania narodowego i estetycznego. Chóry masowe, w których wystąpi 300 małych śpiewaków, wynagrodzą z pewnością fatygę przybycia jaknajliczniejszych słuchaczy, a dowód zainteresowania będzie zachętą do dalszej pracy. Dochód z popisów przeznaczony dzieci na zasilenie księżniczek uczniowskich naszych szczęściu szkół oraz funduszu Pomorskiego Tow. Opieki nad Dziećmi.

Komitet:

Ks. prob. Dembek, Dominikowski, Poszwiński, Szychowski, Włodek, Ossowski.

—** **DLACZEGO RÓŻNICA W CENIE CHLEBA?** Na liczne zapytania ze strony konsumentów możemy na powyższe pytanie służyć następującym wyjaśnieniem.

Piekarze na zebraniu swem dnia 3 bm postanowili z powodu podrożenia maki, robocizny itd. kalkulować cenę chleba do 1100 marek; kalkulacja ta nie jest bynajmniej jak nas informują z kół poza piekarniami stojących — za wysoką i obraca się w ramach dotychczas tylekroćnie przedebatowanych obliczeń.

Z drugiej strony dowiadujemy się, że kalkulacja ceny chleba w fabrykach chleba jest z tego powodu o 100 marek niższa niż u piekarzy, ponieważ fabryki otrzymały jeszcze z małych zapasów tańszej maki, pochodzącej z młynów grudziądzkich p. Ostrowskiego. Na zapytanie z naszej strony

Rozbitek.

Łódka rybacka na morza fali
W biegu trwożliwie chwycie, kołysze...
Podemną wody nieokielzane.
Brzegi piaszczyste widnieją w dali —
Spieniona fala łamie się, dysze,
Niesie ma łódkę w kraje nieznane.

Płynę samotny. Moja drużyna
Już bezpowrotnie mię porzuciła, —
Odeszła milcząc, smutna jak życie...
Nademną kwili biała ptaszyna,
Tajemny okrzyk fałom rzuciła,
I gdzieś zniknęła w nieba błękitcie.

Dziś z pieśnią smutną błędę wśród ludzi,
Śpiewam me bóle, moją tęsknotę,
I nieziszczone marzenia złote.
Może posenka serca obudzi
I iże współczucia z oczu wyciśnie,
Co jak meteor w ciemności błysnie.

Mieczysław Janowski.

p. dyr. Ostrowski (Młyny grudziądzkie) oświadczył, że kalkulacja ceny piekarzy (1100 marek) jest usprawiedliwioną.

—** **SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW „ZGODA“** zmieniła swój dotychczasowy lokal istniejący przy ulicy 3-go Maja przenosząc się do nowego lokalu przy ulicy Groblowej nr. 47 (w bok ulicy 3-go Maja) tuż przy gimnazjum żeńskim. Z zamiaru lokalu oraz rozpoczęciem nowego roku liczy się, że wszyscy członkowie „Zgody“ poprą swą spółdzielnie zaufaniem, które uwydatnić się winno nie tylko zakupem towarów, ile też wyrównaniem sumy na udziały członkowskie. Jak wiadomo, wysokość jednego udziału grudziądzkiej „Zgody“ wynosi w myśl uchwały Walnego Zebrania zaledwie 3 tysiące marek, podczas gdy inne spółdzielnie spożywcze już dawno podniosły swe udziały na 5 tysięcy marek.

W obecnych ciężkich czasach gdy nieomal z godziny na godzinę podnosi się drożyzna, — istnienie takiej „Zgody“, może jednak swym członkom oddać znaczne usługi, lecz niestety z ubolewaniem wyznać należy, że ruch spółdzielczy, mimo tak wielu twardej doświadczeń, nie dotarł jeszcze do szerokiego zastępow społeczeństwa.

„Zgoda“ grudziądzka posiadająca swe filje w Radzynie, Komórku i Mniszku, dzięki wyteżonej pracy obecnego Zarządu oraz poparcu dyrekcji hurtowni Spółek Spożywców w Grudziądzu, oddaje istotnie w obecnych tak drogich czasach swym członkom niemałe korzyści, jest więc nadzieją, że przy dalszym usilnym poparciu samych członków oraz zjedynowaniu nowych udziałowców, wzmoży się wreszcie tak wiele pożądane zainteresowanie się ogółu ruchem spółdzielczym.

—** **KOŁO POMORSKIEGO ZWIĄZKU INWALIDÓW WOJENNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W GRUDZIĄDZU.** W czwartek dnia 11 stycznia br. odbędzie się w Bazarze przy ulicy Montuski o godzinie 7-mej wieczorem Walne Zebranie członków. Wobec spraw bardzo ważnych przybycie wszystkich członków. Kola konieczne. Wstęp na salę tylko za okazaniem legitymacji członkostwa. Zarząd.

—** **KONIEC „SHIMMY I FOX-TROTTA“.** Związek koncesjonowanych nauczycieli tańców (niestety tylko we Lwowie) uchwalili wyrugować zupełnie z programu nawiązań w swych wzorowych szkołach zakazane przez kościół tańce nowoczesne jak „Shimmy, Fox-trot“ itp., a w miejsce tychże wprowadzić nowe piękne tańce salonowe francuskie i staropolskie, które zawsze tańczono w pierwszych salonach.

—** **BACZNOŚĆ PIJACY! Wódka znów drożeje!** W „Dzienniku Ustaw“ ogłoszono rozporządzenie podnoszące z dniem 1 stycznia 1923 roku opłaty patetnowe od fabryk wódek i likierów o 600 procent. Dotychczasowa roczna opłata wynosiła 500 000 marek, obecnie wzrosła do 3 milionów marek. Jest rzeczą zrozumiałą, że producenci wódek odbiją sobie podwyższone opłaty na konsumentach.

—** **KRONIKA POLICYJNA NOTUJE** z ostatnich dni mało kradzieży większych. Za to mnożą się znowu po świątach mniejsze kradzieże jak grzyby po deszczu. Liczba ich dobiega wysokich bardzo cyfr i zniewołła całą policję do wyteżonej pracy. Dość pokaźna liczba urzędników śledczych prawie, że nie wystarczy dla pokonania tego ogromu pracy. Dlatego każdy obywatel powinien więcej sam zważać na swoje mienie, gdyż jak wykazuje statystyka, większa część wypadków kradzieży spowodowana zostaje przez opanosłość właścicieli skradzionych przedmiotów.

Podziękowania.

—** **OFIARY.** Szkoła im. St. Jachowicza przeznaczyła 100 000 mk na „Ratujcie Dzieci“, na ręce W. P. inżyn. Kunertowej, jako czysty dochód z wielkiej świątecznej zabawy, urządzonej dla uczniów w salach Młodzieżkiego, w dniu 5 stycznia br.

—** **PODZIĘKOWANIE.** W dalszym ciągu ofiarował na gwiazdkę dla Tow. św. Wincentego a Paulo H. Patermann 10 000 marek, P. D. 2 000 marek, Orłowski 10 000 marek, Mejsner 1 000 marek, Lubomski 1 000 marek, Stencel 5 000 marek, Sowiński 5 000 marek, Poznański 5 000 marek, N. N. 1 000 marek, A. M. 1 000 marek, Kicz 2 000 marek, Weker 2 000 marek, Hartmann 2 000 marek, Paluszkiwicz 1 000 marek, Masella 5 000 marek, Lypowska 10 000 marek, Rost 2 000 marek, Nęwtńska 500 marek, Grudzińska 500 marek, Ruciński 2 000 marek, Laskowski 2 000 marek. Browar Kunertstym Tow. Akc. 50 000 marek, Gussmann 10 000 marek, Robaczewska 100 marek, Laskowska 1 000 marek, N. N. 1 000 marek, Staruszkiewicz 250 marek, Graw 500 marek, Karwacki 100 marek, Sikorski 1 000 marek, Krzyżńska 500 marek, Kozłowska 100 marek, Gajewska 200 marek, N. N. 500 marek, Zadrożyńska 1 000 marek, Oszałdowski 500 marek, Reich 500 marek, Wlesner 800 marek, Baczkowski 300 marek, Lange 1 000 marek, Rafałska 500 marek, N. N. 500 marek, Hoffmann 500 marek, Czerwiński 600 marek, Makowski 500 marek, Stoma 100 marek, Kubiński 500 marek, Nowiński 250 marek, Buchholz 150 marek, Kaimiński 250 marek, Preuss 500 marek, Paluchowski 300 marek, Jankowski 100 marek, Reddmann 50 marek, Zielińska 500 marek, Wiśniewska 200 marek, Wojciechowska 800 marek, Brzeziński 1 000 marek, Malinowski 500 marek, Kozłowska 1 000 marek, Brzozowska 300 marek, Karczyńska 200 marek, Koszyńska 100 marek, Czarska 500 marek, Stopuski 100 marek, N. N. 20 000 marek, Hoffmann 500 marek, Czajkowski 300 marek, Malinowski 1 000 marek, Karzewski 500 marek, Młoshewska 200 marek, Dąbkowska 500 marek, Nowińska 200 marek, Kurkerewicz 200 marek, N. N. 400 marek, Woldnowski 500 marek, Rymacka 300 marek, Pokora 150 marek, Leśniak 100 marek, N. N. 500 marek, Garczewska 30 marek, Rajniecki 1 000 marek, Bielawska 2 000 marek, Łapolińska 500 marek, Czarniecka 300 marek, Jakubowska 300 marek, Piotrowska 300 marek, Łaszewski 500 marek, Nickel 1 000 marek, Waśkowski 300 marek, Krzyżanowska 500 marek, Wilczyńska 300 marek, Szyman 500 marek, Kaszewska 1 000 marek, Lewandowska 500 marek, Rogowski 1 000 marek, Pareszewska 500 marek, W. Korzeniewski Tow. Akc. 24 par skarpet wełnianych, używanych rzeczy przysłały panie: Prez. Włodkova, Boberska, Kunertowa, N. N. i Dom Komisyjny „Zbyszko“.

Za wszystkie te dary składam serdeczne „Bóg zapłać“.

Marja Ruchniewiczowa.

Ruch towarzystw.

—(rt) **WALNE ZEBRANIE TOWARZYSTWA GIMN. „SKOŁ“** odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godzinie 8-mej wieczorem w Hotelu Warszawskim. — Na porządku dziennym wybór Zarządu. Ze względu na ważność zebrania, obecność wszystkich członków konieczna.

Dr. Urbański, prezes.

—(rt) **TOW. ŚPIEWU „LUTNIA“.** Walne Zebranie odbędzie się w czwartek, dnia 11 bm. o godzinie 8-mej wieczorem w Hotelu Kellasa, ul. Wybickiego.

Porządek obrad: 1. Zagajenie, 2. Wybór marszałka Walnego Zebrania, 3. Odczytanie protokołu, 4. Sprawozdanie Zarządu, 5. Podwyższenie składek i wstępnego, 6. Wybór nowego Zarządu, 7. Wnioski, 8. Wołne głosy. O jaknajliczniejszej przybyłości prosi Zarząd.

—(rt) **POSIEDZENIE TOWARZYSTWA KUPCÓW SAMODZIELNYCH W GRUDZIĄDZU** odbędzie się w lokalu Centrali w środę, dnia 10 bm. Na porządku dziennym nader ważne sprawy. O jaknajliczniejszy udział uprasza Zarząd.

Z Pomorza.

—** **ROGÓZNO ZAMEK,** pow. grudziądzki. Przedstawienie szkolne. Staraniem miejscowego nauczyciela odbyło się w dniu 6 bm. w tutejszej szkole przedstawienie amatorskie z którego czysty dochód przeznaczony został na upiększenie szkoły. Deklamacje i śpiewy poprzedziły jednoaktówkę „Zaczarowany las“ i dwuaktówkę „Śierota“. Wszyscy młodzi amatorzy i amatorki wywiązały się z swego zadania znakomicie. Śpiewy wykonano bardzo zrecznie. Żywe, religijne obrazy zakończyły wieczorek. Długie oklaski były dowo-

Z bliska i z daleka.

Jak się żyje dzisiaj w Moskwie.

Korespondent moskiewski „Daily Mail“ rozpoczął teraz szereg ciekawych artykułów o życiu w stolicy sowieckiej Rosji.

Przedewszystkiem powiada, że odzihu godni są ludzie, którzy te pięć zim ostatnich w bolszewickim raju przeżyli, względnie je przeinaczyli. Z pośród nich to jedynie powstać może kiedyś historyk doby obecnej w Rosji. Emigranci bowiem z carskiej, lub później z narodowej republikańskiej Rosji, rozsypani po całej Europie stracili zupełnie poczucie swej dzisiejszej Ojczyzny i zerwali kompletnie kontakt z dzisiejszą umysłowością Rosjanina. Rewolucja, a przedewszystkiem bolszewizm, który za jeden z jej przejawów i epizodów uważać należy, sprowadził tak zasadniczy przewrót w życiu zewnętrznym i duchowym Rosji, że tylko ten, kto sam przez fazę tę przeszedł i udział w życiu rosyjskim dzisiejszem bierze, będzie mógł coś o tem powiedzieć w przyszłości.

Mówi się tyle o rosyjskiej bierności, o łatwości, z jaką całe społeczeństwo podporządkowało się terrorowi komisarzy sowieckich. Dopiero na miejscu — powiada przywykły do komfortu i porządku Anglik — widzi się, że ludzie ci nieszczęśliwi są tak zajęci i umęczeni troską wprost o zachowanie życia, że mają do zwalczania ty-

le i tak strasznych trudności, aby nie umrzeć z głodu i zimna, że doprawdy nic w tem dziwnego, iż im braknie już pozbawieniem czasu, siły i energii na coś innego — a przedewszystkiem na jakąś zbiorową akcję, organizację oporu lub — walkę.

Weźmy Moskwę na przykład — powiada dalej — Moskwa jest dziś jednym z najbardziej interesujących miast na kuli ziemskiej. Daje bowiem jedyny w swoim rodzaju przykład, jak, bez udziału ognia, wojny, wody i trzęsienia ziemi może duże nowożytnie miasto w dzisiejszych czasach rozpaść się powoli w ruiny.

Wspaniałe nowożytnie dzielnice moskiewskie o olbrzymich domach, opatrzonej centralnem oświetleniem i elektrycznymi urządzeniami, padły pierwsze pastwą ogólnego zniszczenia. Kalendarzów nikt nie przeważał, rury wodociągowe popękały, zakłady elektryczne przestały funkcjonować. Zamieszkuje je rodziny, z obywateli apartamentów, pościagały się do jednego lub dwóch pokoi tylnych, bo od frontu zawsze mniej bezpiecznie — i ustawiwszy sami sobie piecyki z kafi lub żelaza, spalili w nich systematycznie wszystko, co w urządzeniu reszty mieszkania spalić się dało! Padły więc ofiarą drzwi i ramy okienne, poręcze schodów, wreszcie posadzki i meble. Podczas długich zimowych wieczorów wietnią ci ludzie przy marnej a z trudem niesłychanym zdobywanej świeczce — kopcący naftowy lub olejny kaganek należy do zbytków niebywałych. —

Strasznie wprost wyglądają od strony ulicy te zleżające pustką i opuszczeniem szeregi wspaniałych ongiś budowli, gdzie przez czarne jamy okienne wicher się wciska i hula po komnatach odartych przez niedzę z wszystkiego.

Sławne podmiejskie dzielnice willi i ogrodów moskiewskich t. zw. „dacz“ należących do bogatych kupców i przemysłowców, gdzie panowie ci przynosili się na lato z rodzinami, nie wyglądają weselej. Właści ciele ich dawno na cztery strony świata z sowieckiej Rosji umknęły lub stanowią nainiedźniejszy proletariats bolszewickiego raju, ukrywający się gdzieś w Moskwie. Dacze zaś i ich wewnętrzne urządzenia rozrabował motłoch w pierwszych zaraz zaraniach panowania Lenina i Trockiego. Rzadko która tylko ocalała dzięki temu, że któryś z komisarzy sowieckich, upodobawszy sobie położenie, architekturę lub urządzenie, zajął ją dla siebie na letnie wywczas. A komisarza własność, to świętość jedyna w dzisiejszej Rosji. I tak Lenin stał się posiadaczem przepysznej willi „Archangielskiej“, należącej wprawdzie do bogatej rodziny Usupowych.

Przedmieścia odcięte od stolicy przez brak komunikacji tramwajowej i transportów kolejowych stały się miasteczkami samymi dla siebie. Nie mogą korzystać ze szczupłej, lecz jednakże istniejącej aprowizacji stolicy.

Ludności rozdaje się przepustki upoważniające ją do wycieczki o kilka i kilkanaście wiorst w około dla za-

dem uznania ze strony publiczności. Szczególne uznanie należy się nauczycielowi p. Klugiewiczowi inicjatorowi wieczorku.

Z całej Polski.

—** WARSZAWA. (Były poseł złodziejem). Podczas rautu w dniu 27 listopada z. r., wydanego z okazji pożegnania posłów sejmowych, skradziono 116 sztuk platerów, wartości pół miliona marek.

Z dochodzenia policyjnego okazało się, że część platerów zabrał były poseł sejmowy, piastowiec, Józef Walczuk, zamieszkały we wsi Moniaty, pow. hrubieszowski.

Rewizja, przeprowadzona w jego domu, wykryła 15 sztuk platerów, wobec czego byłego posła aresztowano i oddano do dyspozycji sędziego śledczego.

—** PRZEMYSŁ. (Buta żydowska). Czy już żyjemy w Judei? Takie pytanie zada sobie każdy prawy Polak po przeczytaniu następującej notatki z przemysłowego życia handlowego. Oto burmistrz miasta zakupił dla szkół powszechnych dwanaście wagonów węgla w polskim składzie, „Wiśniewski i Spółka”. Skoro żydowski handlarz węglem dowiedział się o tym fakcie, zjawił się u burmistrza w godzinach urzędowych z żądaniem wytlumaczenia się dlaczego węgiel dla szkół dostarczał p. Wiśniewski a nie p. Dinstag i towarzysze. Mimo aroganckiego pytania, p. Kostrzewski wyjaśnił powody swego zarządzenia, które Żydów nie zadowolili owszem posunęli się aż do pogroźek: „My Panu dowiedzieliśmy, że węgiel u Wiśniewskiego magistratowi kupować nie wolno — my to wszystko w gazetach opiszemy”. Nie trzeba dodawać, że ostatnie słowa kończyli już za drzwiami kancelarii burmistrza, samo jednak zajęcie jest tak charakterystyczne, iż pytanie, czy żyjemy już w Judei, jest całkiem usprawiedliwione.

Z całego Świata

—** MOSKWA. (Rozstrzelanie dyrektora fabryki). Dzienniki donoszą z Moskwy, że w Rostowie nad Donem sąd skazał na śmierć przez rozstrzelanie dyrektora jednej z fabryk państwowych niejakiego Martenka za różne malwersacje i milkipstwo. Przy rewizji znaleziono u niego przeszło 8 miliardów rubli sowieckich i większą ilość gotówki w złocie.

—** OBERHAUSEN. Frakcja polska liczyła dotychczas w tutejszej radzie miejskiej 7 radnych. Ponieważ w ostatnim czasie nastąpił poważny ubytek Polaków z Oberhausen, frakcja polska zmniejszoną została o 2 osoby, czyli, że obecnie za stada w radzie miejskiej 5 polskich radnych.

Rozmaitości.

× **NAJNOWSZY AMULET.** Jak donosi kronikarz dziennika paryskiego „Gaulois”, amuletem paryskiego świata kobiecego, mającym przynosić szczęście, przestają być tak ulubione w ciągu ostatnich lat kilku słoń z kości słoniowej, złota, srebrna lub porcelany. Wyszły też z mody podkowy, tak dawno uchodzące za zwłastunkę szczęścia, a nawet trzynastki, rzeźbione na broszkach i bransoletach.

Módnym amuletem na wschodzący rok 1923 ma być małe kluczyk ze złota lub platyny, przyczepiony na kółku do bransolety lub łańcuszka.

Ten „kluczyk szczęścia” ma otwierać jego właścicielom serca, kasy i krajny marzeń. A może otworzy i Europie, należącej przecież także do świata kobiecego, narzęście wrota krajny ładu i pokoju.

Nie żałuj pieniędzy,
Jeśli Polska w biedzie,
niechaj nie zna nędzy,
nie żałuj pieniędzy.
Pośpieszaj czempredzel,
abyś był na przedzie,
nie żałuj pieniędzy,
jeśli Polska w biedzie.

— **DROŻYZNA** — wołasz, a nie pomyślisz, jak jej zaradzić. Rada jest tylko jedna — nabyć **ZŁOTĄ POŻYCZKĘ**. Przez to wzmocnisz skarb państwa i zapobiegiesz dalszemu spadkowi marki, a i sam zrobisz doskonały interes.

kupu po wsiach artykułów żywności. Półki mieszkańcy miast posiadają, jeszcze jakieś suknie, obuwie, może zegary lub obrazy na zbycie, handel — zmienny oczywiście — idzie bardzo łatwo. Za ruble bowiem sowieckie chłop rosyjski niechętnie sprzedaje owoce swej pracy i ziemi. — Jest on bowiem filozofem na swój sposób i twierdzi, że kartofel, choć mało wykwinny, to jest wartość realna, zaś „lemonka” (półmilijonowy banknot sowiecki, cytrynowego koloru) ma swa wartość chyba w sferze czystej abstrakcji, przypominając swą nazwą orzeźwiający pełen aromatu owoc cytryny.

Kradzieże i rabunki są na porządku dziennym, mimo, iż przynależą do policji, że nie próżnuje i owszem stara się im zapobiegać niemniej sprężystość, jak w innych państwach na Zachodzie.

Jednakże podczas gdy korespondent pisał swój artykuł do sąsiedniego mieszkania wtargnęło czterech zamaskowanych i uzbrojonych ludzi — a nie była to noc głucha, lecz dzień biały i godzina w pół do czwartej po południu. W oczach przerażonych gospodarzy, wynieśli wszystko, co się w mieszkaniu cenniejszego znalazło, między innymi futro pani domu. Z niewiadomych jednak przyczyn futro to po kilku godzinach znaleziono pod drzwiami splondrowanego mieszkania, a na nich kartkę powiadamiającą, że oddajemy, bo nie jest do użycia. Przepraszamy za zamieszanie, jakiego narobiliśmy...
Jak widzimy, bandyci w Bolszewii nie pozbawieni są wzdorności i cynizmu.

Rolnictwo-Przemysł-Handel

Gdańskie sprawozdanie rynkowe firmy Marchlewski i Zawacki, Gdańsk, Münchengasse nr. 1, Pomorska Hurtownia Kolonialna, Centrala w Grudziądzu za czas od 1 do 6 stycznia 1923 roku.

W tygodniu przed i poświadczeniem giełda gdańska oczekiwała konkretnych decyzji zapowiedzianej konferencji w Paryżu. W początku ubiegłego tygodnia wstrzymywano się zwłaszcza na giełdzie dewiz od zakupów i to z powodu stanowiska, jakie powzięła Anglia wobec kwestji reparacyjnej. Jednakże nadchodzące z Paryża wieści nawet największych optymistów przekonywały, że istotnie wielkich rezultatów spodziewać się trudno, co zostało także potwierdzone zerwanem konferencji paryskiej.

Giełde interesuje teraz jedynie ta kwestja czy Francja obsadzi dalsze obszary Niemiec, czy też wstrzyma się od tego kroku, który według zapatrywania Anglii byłby dla gospodarczego położenia Europy bardzo niekorzystny. W Gdańsku na początku tygodnia notowano za markę polską 41,11, za dolara 7 268, w końcu tygodnia za markę polską 45,99%, za dolara 8 521,25. Giełda warszawska na początku tygodnia notowała za markę niemiecką 2,17, za dolara 18 490. Na rynku towarowym ruch się ożywia.

Kawa: Sytuacja na rynku światowym spokojna. Brazylia cen nie zmieniała. Kontraktów większych nie poczyniono. Na rynku gdańskim zapasy zmniejszają się. Popyt na tańsze gatunki.

W ciągu tygodnia notowano za kg.:

	mkn.	mkp.
Rto	2 400	5 220
Viktoria	2 450	5 310
Guatemala I	3 700	8 360
Guatemala II	3 440	7 600

Herbata: Tendencja na rynku światowym w dalszym ciągu mocna przy ożywionym popycie. Tańsze gatunki są na wyczerpaniu.

	mkn.	mkp.
Moning Congo	4 385	9 560
Java Pecco	6 050	12 814
Java Orange Pecco	6 250	13 248

Kakao: Ceny bez zmiany. Tendencja spokojna. Popyt na rynku tutejszym nieco ożywiony.

	mkn.	mkp.
Amerykańskie „Blumenthal”	940	2 044
Angielskie 22 procent tłuszczu	920	2 000

Ryż: Tendencja na rynku światowym mocna. Zapasy gdańskie są na wyczerpaniu. Poczyniono większe transakcje na dostawę na wiosnę. Obrotów na towar loco poczyniono mało.

	mkn.	mkp.
Burma II oryginal	610	1 324
Burma II Mühlenware	607	1 318

Korzenie: Kraje produkcyjne podwyższyły swoje żądania, wobec tego tendencja mocna.

	mkn.	mkp.
Pieprz Singapore	1 760	3 828
Cassia lignea	1 720	3 741
Gwoździki Sanzibar	320	9 396

Śledzie: Ceny wzrosły w dewizach obcych. Z powodu zbliżającego się postu poczynają się popyt ożywiać. Na rynku gdańskim znajdują się tylko małe partie śledzi Vaar 20 rocznik.

	mkn.	mkp.
Norw. Vaar 20 r.	39 600	86 270
Jarmouth Matties	74 000	160 950
Crownbrand Matties	70 830	154 060

Ceny w markach polskich i niemieckich rozumieją się łącznie cła przy kursie — na giełdzie gdańskiej dolar 8 600, funty szterlingów 40 000, Hfl. 3 400, franki francuskie 590. — na giełdzie warszawskiej — dolar 19 000, marki niemieckie 2,20, Hfl. 7 200, funty szterlingów 87 000.

ROLNICTWO.

— **POLSKIE TOWARZYSTWO OGRODNICZE W PARYŻU.** Wznowiono działalność istniejącego przed wojną i wskutek wojny chwilowo zawieszono polskiego Towarzystwa ogrodniczego w Paryżu. Do nowego Zarządu weszli pp: prezes Eugeniusz Ostrowski, wiceprezes Stanisław Karwowski, sekretarz Mieczysław Serocha, sekretarz II Zofia Urbanowicz, skarbnik Feliks Stefański. Celem Towarzystwa jest łączenie wszystkich ogrodników-Polaków, przebywających we Francji, dla wspólnego doskonalenia się w zawodzie, pomoc wyszukaniu pracy, udzielanie rad i wskazówek kolegom ogrodnikom, przybywającym do Francji, pozostawianie w ścisłej łączności z ogrodnictwem krajowym. Adres Towarzystwa Mr. Ostrowski, Topol. Siege du „Sokol”. 7 rue Corneille, Paris VI.

PRZEMYSŁ

— „STOCZNIA W GDYNI” SP. Z OGR. ODP. Pod firmą „Stocznia w Gdyni” została zawładnana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością celem remontowania mniejszych statków, jakoteż w celu stopniowego zorganizowania budowy statków handlowych na wybrzeżu polskim. Niedaleko od budującego się portu w Gdyni wspomniane to towarzystwo wynajęło już odpowiedni teren.

— **POSIEDZENIE RADY HANDLOWO-PRZEMYSŁOWEJ.** W dniu 17 stycznia 1923 roku odbyło się w Ministerjum Przemysłu i Handlu posiedzenie Rady Handlowo-Przemysłowej — z następującym porządkiem obrad:

1. Wytyczne działalności Ministerjum Przemysłu i Handlu, 2. Sprawy taryfy celnej, 3. Sprawa żegluga morskiej i 4. Wolne wnoski.

— **SYSTEM METRYCZNY MIAR I WAG W WILEŃSZCZYŃNIE.** Z dniem 1-go stycznia 1923 roku na terenie ziem wileńskiej oraz województw wschodnich wprowadzono w życie system metryczny miar i wag.

KOMUNIKACJA.

— **KOMUNIKACJA ZE WSCHODEM.** Dyrekcja wileńska kolei państwowych prowadzi obecnie rokowania w sprawie

otwarcia bezpośredniej komunikacji z Rosją w kilku punktach granicznych. Równocześnie pertraktuje z rządem lotewskim na temat zadawnionej sprawy dopuszczenia Polski do prawa używalności granicznej węzłowej stacji Kaukuny, co umożliwi rozpoczęcie bezpośredniego ruchu Paryż—Warszawa—Kaukuny—Ryga. Ruch na tej linii, mimo przystąpienia Polski do międzynarodowej konwencji kolejowej, nie może być dotąd podjęty, gdyż przyznana nam stacja graniczna Turmonty nie odpowiada wymaganiom węzła granicznego.

SPRAWY PIENIĘŻNE.

— **STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.** Ogłoszony w numerze 2 „Monitora Polskiego” stan rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w dniu 20 grudnia 1922 roku wykazuje w ciągu 10 dni wzrost zadłużenia Skarbu Państwa o 36 600 milionów i wzrost obrotów banknotów o 38 715 868 864 marek. W ten sposób w dniu tym obrot banknotów P. K. K. P. wyniosł 728 803 138 220 marek, zadłużenie zaś skarbu Państwa 582 100 milionów marek. Znacznym jest także w ciągu drugiej dekady grudnia wzrost portfeli wekslowego naszej centralnej instytucji bankowej, wyraża się on bowiem liczbą 14 850 905 043,71 marek, ogółem zaś w dniu tym wynosi portfel wekslowy P. K. K. P. 130 332 633 128,56 marek.

PODATEK

— **PODWYŻSZENIE OPŁAT.** Z dniem 1 stycznia wszystkie bezwzględne stawki opłat za czynności Urzędów Miar i za przewóz narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach handlu, zostały podwyższone o 200 procent.

Równocześnie podwyższone opłaty za świadectwa zlotnicze.

— **PODATKI BEZPOŚREDNIE.** Wpływy z bezpośrednich podatków z wyjątkiem nadzwyczajnej daniny państwowej wyniosły od 1 stycznia do 1 listopada 1922 roku czyli w ciągu 9-ciu miesięcy 17 850 865 000 marek polskich. Wpływy te wzrosły w porównaniu z rokiem 1921 o 356 27 procent.

W październiku — bez Pomorskiej Izby Skarbowej wpływy z poszczególnych kateg. podatków wyniosły 6 987 693 000 marek polskich. Z powyższej sumy — na podatek dochodowy wypadła 2 258 085. Nadzwyczajna danina państwowa dała 2 573 809 000 marek polskich. Podatki gruntowe dały tylko 541 238 000 marek polskich.

Pożyczka Złota.

Kupując pożyczkę złotą, spełnisz nie tylko obowiązek względem swego państwa, lecz zapewnisz sobie i swej rodzinie lepszą przyszłość.

Któryż to dobrze myślący człowiek nie chciałby zapewnić sobie i swojej rodzinie lepszego bytu, a swoim dzieciom dać wychowanie i wykształcenie, przez które nie by stanąć w rzędzie najbardziej poważanych obywateli. Ale to przecież darmo nie przychodzi; potrzeba na to pieniędzy, których skarb polski nie ma, bo wszyscy obywatele płacą dotąd niezmiernie małe podatki.

W r. 1595 Jan Zamoyski, otwierając swoją akademię, powiedział: „Bez nauk, acz mogą być niektórzy cnotliwi, gdy lud w ciemności — wala się królestwo, upadają mocarstwa.” Dzisiejsza Polska, jeśli ma być wielką i skutecznie współzawodniczyć z państwami ościnnymi, musi wychować nowe pokolenie w oświacie powszechnej, musi łożyć środki na krzewienie nauk. Przez oświatę powszechną państwo nasze umocni swoje podstawy i zapewni lepszą przyszłość obywatelom.

Czyż można do tego dojść, gdy skarb państwa naszego nie ma pieniędzy i gdy marka nasza nie ma stałej wartości? Oczywiście — nie! Jedyną drogą ku poprawie — to zasilić skarb pożyczką.

Gdy wykupimy Pożyczkę złotą, uchwaloną przez Sejm — zasiliimy skarb państwa, zapobiegniemy dalszemu spadkowi waluty, a po wprowadzeniu waluty polskiej, na złocie opartej — zabezpieczymy swój dorobek i lepszą przyszłość sobie i swej rodzinie.

Kupujmy Pożyczkę Złotą!

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz,
Redaktor odpowiedzialny Bolesław Pałędzi.

Nasze agencje na prowincji:

Brodnica: p. Bułka, Rynek. (księgarnia);
p. J. Słozewski;
Chojnice: p. Kaszubowski, ul. Gimnazjalna. (księgarnia);
p. Wieczorkiewicz, ul. Gdańska. (księgarnia);
Chelmża: p. Grzankowski, Rynek. (skład cygar);
p. M. Zieliński, ul. Hallera 30,
Chelmo: p. K. Sieradziński. (księgarnia);
p. Balicki. (restauracja dworcowa);
Działdowo: p. Schmaglewski, ul. Dworcowa. (księg.);
Gdańsk: Tow. Księg. kol. Ruch przy Rynku Kaszubskim;
Gniew: p. Górski. (księgarnia);
Kartuzy: Świerlik, ul. Leśna nr. 6;
Kościerzyna: p. Rogalla. (księgarnia);
Lidzbark: p. Mazurkiewicz. (skład cygar);
Lubawa: p. Haske. (księgarnia);
Mława: Biuro Dzienników;
Nowe: p. Majewski. (fryzjer);
Nowe-Miasto: p. Łazarewicz. (fryzjer);
A. Miłczyński, ul. Jagiellońska;
Rypin: p. Koskowski, ul. Gdańska. (drukarnia i księg.);
Skarszewy: p. Czarkowska. (księgarnia);
Świecie: p. Fr. Domachowski. (księgarnia);
Stępa warsz.: p. Rokietcki.
Tuchola: p. Stanisław Rink. Rynek. (księgarnia);
Tczew: p. Kopczyński, ul. Dworcowa. (księgarnia).
Wejherowo: Leon Kąkol, ul. św. Jana;

Urzędowe obwieszczenia
władz miejskich.
Za niniejszy dział odpowiada
według prawa prasow.
nadsekretnarz miejski
Damazy Raszkowski w Grudziądzu.

Licytacja drzewa użytkowego i opałowego w lesie miejskim.

W poniedziałek dnia 15-go stycznia r. b. o godzinie 10 tej przed poł. w restauracji „Leśniczówka“ odbędzie się licytacja drzewa użytkowego i opałowego z okręgu leśnictwa Czerwony Dwór

W poniedziałek dnia 22. 1. rb. o godzinie 10-tej przed poł. w leśniczówce Rudnik licytacja drzewa użytkowego, opałowego i drągów z okręgu leśnictwa Rudnik.

Grudziądz, dnia 3-go stycznia 1923 r.
Magistrat — Zarząd Leśnictwa.
(-) Krobki. 41)

Konkurs na posadę drogomistrza w powiecie Grudziądzkim

do obsadzenia od 1 go marca 1923 r. z poborami XI. klasy urzędników państwowych po odbyciu 6 miesięcznego czasu próbnego.

Kandydaci winni posiadać następujące kwalifikacje:

1. Obywatelstwo polskie,
2. Nieprzekroczony wiek lat 40,
3. Biegła znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,
4. Ukończony teoretyczny kurs drogomistrzowski z egzaminem,
5. Ukończony praktyczny kurs drogomistrzowski z budowy i utrzymania dróg i szos z egzaminem.

Pożądania wnoszą należy do
Powiatowego Urzędu Budowlanego
w Grudziądzu, ul. Rządowa 8.
Grudziądz, dnia 8. stycznia 1923 r.
Powiatowy Urząd Budowlany.

Czego czekacie?
Panie i Panowie!

Czy nie wiecie, że wszystko co chwila drożeje, a przecież każdy z Was potrzebuje towary na własną potrzebę lub na sprzedaż i dlatego radzę jaknajprędzej tak we zakupić tylko w **FABRYCZNYM SKŁADZIE MANUFABRY**

M. BRYL W ŁODZI.

Na do nabycia po cenie najniższej następujące towary:

1. NA DAM-KI KOSTJUMY, suknie i bluzki, szwioty najlepszego wyrobu podwójnej szerokości we wszystkich kolorach i deseniach, nadzwyczaj mocny, ładny i praktyczny materiał. Cena za m. 7000, 8000 i 15 000 mk.
2. KORT na damskie płaszczki i kostjomy dubelto-koci 12000 i 15000 mk.
3. MELANŻ PRIMA nadzwyczaj mocny, ładny i praktyczna tkanina (nie do rozdarcia) koloru ciemnego, na miękko namiękła i dziecinna ubrania, szerokości 70 cm. 12/4, lukieta. Cena metra mk. 3500 i 4000, podwójnej szerokości mk. 7500 8500 i 9500.
4. FRANKI na metry, piękna kanwa przetkana paszczkami koloru białego lub kremowego szerokości 90 cm. Cena metra mk. 2500 i 3000.
5. PŁOTNA i BĄTYSTY białe lub kolorowe i wde-sonne, krętony, musliny, perkaliki na białiznę poszwy wsyp. bluzki, suknie, fartuchy i dziecinne ubranka po cenie od mk. 8000 do 4000.
6. DLA PANÓW: najnowszy elegancki materiał, czysta wełna w dobrym gatunku, bardzo trwałe i efektywne, niezbędny dla każdego z panów i pan na eleganckie ubranie lub kostjum we wszystkich kolorach, najmodniejszych kolorach, ze 8 metry 38 00 i 450 0 mk. Materiał najwyższego gatunku B za 8 metry mk. 60000 i 75000. Materiał najwyższego gatunku C. angielskie desenie najmodniejsze cena za 8 metry 800 0 i 105000. Do ubran męskich dodajemy na żądanie „upiętego“ pełny komplet podszewki za 8 metry 12500 15000 i 25000 mk.

Towary przesyłamy natychmiast po otrzymaniu ob-stalunku za zaliczką poezt, nawet bez zadatku **BEZ WSZELKIEGO RYZYKA!** Kupujący absolutnie nie nie ryzykuje, gdyż jeśli towar się nie poloba przyjmujemy takowy z powrotem i zwracamy pieniądze. — Zamówienia prosimy adresować:
Skład Fabryczny M. Bryl, Łódź
ul. Piotrkowska nr. 56 w podwórzu.
P. P. przyjeżdżających do Łodzi uprzejmie pro-simy o odwiedzenie naszego składu.
Za nasze towary otrzymujemy mnóstwo podziękowań

Węgiel Górnośląski, kawaly mam stale na sprzedaż tylko wagonowo po najniższych cenach dziennych.
Cena obecna 150.000 marek tona.
Podkowy niemieckie cena 2100 m. kilo
Żelazo sztabowe kilo 1250 marek [82
ST. SKŁODOWSKI, Radzyn. Telefon nr. 18

Sprzedamy:

okrągłaki sosnowe ca 20 m³ II kl.
ca 100 m³ III kl.
„ świerkowe ca 70 m³ III kl.
kantówkę 16/16 i 26/6 cm.
deski spuntowane 2—35 mm grub.
kompl. barakowy 37x7x3,5 cm.
prosimy o podaż.

Związek Handlowy Sp. akc. Kartuzy.

Hotel Dworcowy.

W środę dnia 10 stycznia
pierwsze

kiszki z kapustą
(własnego wyrobu)
i poledwica

O liczny udział uprasza.
FRANCISZEK SEMRAU.

Hotel Król. Dwór

W piątek, dnia 12 stycznia rb.

kiszki
własnego wyrobu.
Flaki x Nogi wieprzowe.

WAPNO

gaszone i niegaszone

Portlandcement

GIPS poleca

Grudziądzka Fabryka Pany

Venzke & Duday

Grudziądz, Tusz. Grobla 57

Telefon 88.

29

Nadzwyczajne Walne Zebranie

członków

Starego Bractwa Strzeleckiego Grudziądz.

(dawniej Friedrich Wilhelm - Schützengilde)
zaprasza się niniejszem na Nadzwyczajne Walne Zebranie, które odbędzie się

w sobotę, dnia 13-go stycznia 1923 r.,
o godzinie 8 wieczorem,
na małej sałce hotelu pod „Złotym Lwem“

Porządek dzienny:

1. Powzięcie stanowiska co do opinii rzeczoznawców dot. oszacowania strzelnicy.
2. Zużytkowanie jeszcze istniejącego majątku ruchomego towarzystwa.
3. Różne wnioski.

Wydział likwidacyjny
z p. Partikel a i wkat. 73

szkockie i angielskie węgle

dla przemysłu i do-
mowego ogrzewania

angielskie węgle gazowe
„ węgle kowalskie
Steam Smalls

dla cegielni i wszelkich innych zak-
ładów przemysłowych dostarcza
wprost ze statku po cenach jaknaj-
tańszych, wagonami z Nowego Portu
i Gdańska. (3973

Wilhelm F. Krüger G.m.b.h
hurtowny handel węgli

Adr. telegr. Kohlenkrüger | Adr. telef. Gdańsk 641

Poszukuję zaraz lub później

mieszkania

4 lub więcej pokojowego w śródmieściu, cena według omówienia, ewentl. piątą odstępną — Łask. oferty do Głosu Pomorskiego pod nr. 66.

Poszukujemy możliwie zaraz rutynowanych STENOTYPISTEK

umiejących biegle stenografować
i władających poprawnie językiem
polsk. i niem. w słowie i piśmie.
Szczegółowe oferty z uwierzytelnio-
nymi odpisami świadectw, zycio-
rysem i fotografią uprasza się pod

Winkelhausen .. Starogard.

Bank Powiatowy

Tel. 981. Grudziądz Tel. 981.

ul. Młyńska 21 (Starostwo)

przyjmuje depozyta pod korzy-
stnymi warunkami i zaiatwia
wszelkie transakcje bankowe

Za zobowiązania Banku odpowiada
całkowicie powiat Grudziądz wieś. 3408

Piwo »BOCK«

jakości przedwojennej
poleca
Browar W.ih. Sommer i S-ka
74

Poszukuje się SKŁADU kolonialnego

ub cukierków, z mieszkaniem, albo składu któ-
ry się do tej branży nadaje. Łaskawe zgłosze-
nia do Głosu Pomorskiego pod nr. 87.

Technik budowlany lub tachowiec z branży drzewnej, który po krótkim pobytku w przedsiębiorstwie będzie mógł sam- odzielnie zatawiać ko. ekspadencję w polsk. i niem. jęz. i język oraz księgowości, poszukiwa- ny od zaraz lub później. Zgłoszenia z z-łącze- niem kopii śwta lectw, życiorysem oraz podaniem penji przy wzięciu mieszkaniu i stole uprasza

A. Mischker, tartak parowy,
Drzycim, powiat Świecie (Pomorze). 4

Do składu fabrycznego emaljowa- nych naczyń potrzebny rutynowany

EKSPEDJENT

z dobrą znajomością klientów i stosunków
w byłej dzielnicy pruskiej. Zgłosz. z poda-
niem kopii, świadectw, referencji i wynag-
rodzenia do Głosu Pomorsk. pod nr. 33.

Stenotypistki

władającej poprawnie językiem pol-
skim i niemieckim poszukuje zaraz

Fabryka cygar i tytoniu C. Grunenberg
następca właśc. H. Baicerowicz, Gru-
dziądz, ulica Trzeciego Maja nr. 21.

Książkowa

z pięknym charakterem pisma, biegła i doświad-
czona w prowadzeniu ksiąg oraz korespondencji
polsk. i niemieck. potrzebna od zaraz lub 15 bm.
ST. BRONIKOWSKI, Grudziądz
fabryka likierów. 170

Dobrze utrzymana MASZYNĘ do pisania

zakupię
Łaskawe oferty z podaniem marki i ceny do
„Głosu Pomorskiego“ pod nr. 68.

Ucznia

syna uczciwych rodziców, ma zamiłowanie w piekarstwie poszukuje. 80

Bazylii Spycha
mistrz pekarski,
Grudziądz Po tece na 7.

Panna z wykształce-
niem średnim i kiku-
letnią praktyką buro-
wą szuka odpowiedzialnej

posady

Zgłoszenia do Eksp.
Głosu Pomorskiego pod
nr. 85.

Mieszkania

Poszukuje się
umeblowanego
pokoju

bez pos. iel. Oferty do
Eksp. Głosu Pomorskie-
go pod nr. 11

Baczność!

Ktoś zechciał zamienić
do Spokojowej miesz-
kanie na mieszkanie

4 pokojowe

ładnie położone. Zgło-
szenia do Głosu Po-
morskiego pod nr. 69.

Zguby

Zgubiono
papiery
wojskowe

we wrześniu 1922 rok
proszę o zwrócenie 77
Jan Macieżyński
Boguszewo,
powiat Grudziądz

Zgubiono

kartę powołania
Antoniego Wibczaka
wyst. w Makowie (Kon-
gresówka) uprasza się
o zwrócenie eksp. Głosu
Pomorskiego.

Dnia 7-go stycznia
zaginął pies

owczar-ki ciemno-szary
na Kalinkowej wabi się
„Lorci“, za wynagrodze-
niem proszę zwrócić na
ulicę Pońską 10. 72

Kupna

Kupię
maszynę do szycia
i do wyszywania dzłu-
rek. Zgłoszenia do Gł.
Pomorskiego p. nr. 86

Różne

Wydaje
BIELIZNĘ
poza domem do szycia.

Kownacka
Kalinkowa 3 (10)

DRUKI
wielkoformatowe — gat.
Wład. Kulorski
Grudziądz, Pańska 19
Stemple
Kulorski o Kalary, 1923

Folwarki - Baczność
Spręchły dębów większą
ilość po 20.000 kops.

sprzedamy,
również poszukuje się

majątku
za gotówkę, od 1000 do
4000 morgów z inwen-
tarzem. 188
Dom Handlowo-Kemisaw
„P B A C A“
Grudziądz
Dworcowa 37. Tel. 611

Krawcowa
Koszarowa 19, II pr.